ماه رجب و عبور از سکرات نیهیلیسم

شماره پرسش: ۳۴۵۰۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۴۰۱/۱۱/۱۲ ۱۷:۲۸:۰۲

متن پرسش

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible] / [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

از احساس روحانی است که روح روایات ما بدان اشاره دارد. معلوم نیست چه سرّی در گشودگیِ ماه رجب است که گویا هرکس به جایی رسیده است، از نسیمی بوده است که ماه رجب بر قلب او تابانده و از عالی‌ترین هوشیاری‌ها بهره‌مندش کرده است. و این درستْ همان نسیمی است که ما را به گفته شما از سکرات نیهیلیسم به بهشت حضور در نزد خود حاضر می‌کند تا در وسعت بیکرانه خود عرشی که فوق ملکوت است و دارای جامعیت خاص می‌باشد؛ تجربه کنیم. این‌جا است که معنی سخن خدا را می‌یابیم که فرمود: «ماه رجب، ماه من است» و این همان جامعیت شب قدر است که آرام‌آرام با «ماه شعبان» که نور تعیّن نبیّ را به ظهور می‌آورد و «ماه رمضان» که ناس را در جلوه الهی‌شان به کثرت و تعیّن ظاهر می‌کند، شکل می‌گیرد. مگر نه آن است که جامعیت شب قدر در دلِ سالی که پس از آن پیش می‌آید، در جلوات مختلف خود را می‌نمایاند؟!

گفتید: «توحید ماه رجب، نسیمِ دشتزار حقیقت را در مقابل انسان می‌گشاید تا انسان از سکرات بی‌هویتی خود را آزاد کند.» و این قصه بشر امروز است که از دست خودش کلافه شده است و خداوند با سفره گسترده ماه رجب او را به خود می‌آورد تا نه‌تنها خودِ گمشده خود را بیابد، بلکه خدایی را که نیز گم کرده است، با دعاهای ماه رجب پیدا کند. و این همه حرف بنده برای معتکفین عزیز است که متوجه باشند خدای خود را گم کرده‌اند، آری! خدایِ دیروز، خدایِ امروز نیست، به دنبالِ خدای دیروزگشتن، سرگردانی است. پس خدای خود را گم کرده‌ایم و به گفته جناب مولوی: «هر روز مرا تازه خدای دگری هست» و می‌توان او را با اشاراتی که مولایمان حضرت علی«علیه‌السلام» در دعای مخصوص ماه رجب به او کرده است، پیدایش نمود. دعایی که در ابتدای آن می‌خوانیم: «اَللّهُمَّ یا ذَاالْمِنَنِ السّابِغَةِ وَالاْلاَّءِ الْو ازِعَةِ والرَّحْمَةِ الْو اسِعَةِ وَالْقُدْرَةِ الْجامِعَةِ...». موفق باشید